

cavaleador m. Marxapecu, ~~per~~
 dris, etc. per a ajudar a ~~per~~ a
 cavall || fig. dur a cavaleador
algú, per-li entendre la raó

cavalcadura f. Hereta de sella

cavalecar v. intr. i tr. No a part.

Intr. Esser portat sobre l'esquena
 d'un animal que hom dirigeix.

Cavalecar en un bell cavall. Ca-
vallar en sella, en bast, en albarda.

De dues peces o dues parts d'una
 peça envoltant que han de
 cloure o casar, part d'una d'elles
 veint a sobrepassar-se a l'altra.

~~Fig. Lletre que s'usa per~~
~~obrir i tancar, com~~
~~seu~~

cavalcant adj. Que cavalca.
 | Preposició cavalcant